

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Det Utroligste

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748571650688/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Klokken slog *sex*: der sad en Spiller, han kastede Tærning og denne vendte den højeste Side op, og der stod *sex*.

Saa kom de *syv Ugedage* eller *de syv Dødsynder*, det vare Folk ikke enige om, de hørte jo sammen og vare ikke let at skille.

Saa kom et Munkekor og sang *Ottesang*. 5

Paa Slaget ni fulgte *de ni Muser*; een var ansat ved Astronomien, Een ved det historiske Archiv, Resten hørte til Theatret. [37]

Paa Slaget ti traadte atter *Moses* frem med Lovens Tavler, der stode alle Guds Bud og de vare *ti*.

Klokken slog igjen, da hoppede og sprang smaa Dreng og 10 Piger, de legede en Leg og sang dertil: »Bro, bro, brille, Klokken er slaaet *elleve!*« og det var den slaaet.

Nu slog den *tolv*, da traadte frem Vægteren med Kabuds og Morgenstjerne, han sang det gamle Vægtervers:

»Det var ved Midnatstide, 15
Vor Frelser han blev født!«

og idet han sang, voxte Roser, og de bleve til Englehoveder, baarne af regnbuefarvede Vinger.

Det var yndigt at høre, det var deilig at see. Det Hele var et mageløst Kunstværk, det Utroligste, sagde alle Mennesker. 20

Kunstneren var en ung Mand, hjertensgod, barneglød, tro

17 Roser] Roser frem: B.

Kok og Følelsen Bedruænd med Sargeller ned til Hølene. Klokken slog *sex*: der sad en Spiller, han kastede Tærning, og denne vendte den højeste Side op, og der stod *sex*. Saa kom de *syv Ugedage* eller *de syv Dødsynder*, det 25 var Folk ikke enige om, de hørte jo sammen og vare ikke let at skille. Saa kom et Munke-Kor og sang *Ottesang*; paa Slaget ni fulgte *de ni Muser*: een var ansat ved Astronomien, en ved det historiske Arkiv, Resten hørte til Theatret. Paa Slaget ti traadte atter *Moses* frem med Lovens Tavler, der stode alle Guds Bud, og de vare *ti*. Klokken slog igjen, da hoppede og sprang smaa Piger og 30 Dreng, de legede en Leg og sang dertil: »Bro, bro, brille! Klokken er slaaet *elleve!*« og det var den slaaet. Nu slog den *tolv*, da traadte frem Vægteren med Kabuds og Morgenstjerne, han sang det gamle Vægtervers:

»Det var ved Midnatstide, 35
Vor Frelser han blev født!«

og idet han sang, voxte Roser, og de bleve til Englehoveder, baarne af regnbuefarvede Vinger.

Det var yndigt at høre, det var deilig at see. Det Hele var et mageløst Kunstværk, det Utroligste, sagde alle Mennesker. Kunstneren var en ung Mand, hjertensgod, barneglød, tro Ven, og hjælpsom mod sine fattige Forældre; han 40

28 hørte til] ved q, hørte til r.